

Legrand, Bibl. Hell. XVIII, 2, σ. 178-182.

Κύρυλλος

(Σινᾶ) 18α?

Ὑπο Legrand περιγράφεται ἐνδ' ἄνωτ. (ἀρ. 793) τὸ βιβλίον:

«Περιγραφή ἱερὰ τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ περιέχουσα, ἐν πρώτοις μὲν τὴν Ἀνοχουθίαν τῆς Ἀχίας ἡδούξου μεγαλομάρτυρος Χριστοτύμους Παρθένου, καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης ἐντεχέστερον, ἐπομένως δὲ διηγουμένη συντόμως καὶ περιληπτικῶς τὰ ἐπισημότερα τοῦ ἁγίου, καὶ θεοβαδίστου τούτου ὄρους Σινᾶ μετὰ τῶν πέριξ, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ, καὶ περὶ αὐτό. Καὶ τὰ τῆς βασιλικῆς, καὶ χρημῶν οἰκοδομῆς τοῦ ἐνεῖκε περιμαλλεστάτου Μοναστηρίου, τοὺς τε ἐν αὐτῷ μέχρι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ τὰ τῶν ἐρημιτῶν Ἀράβων. Ἔτι τὰς ἐπισυμβάντας αὐτῷ μεγάλους κινδύνους, μετὰ τινων θαυμάτων γεγονότων ματὰ μαίρας ἐν αὐτῷ,

καὶ τοὺς ἐν διαφόροις χρόνοις ἐπιδημήσαντας εἰς τοῦτο τὸ ὄρος Ἄγιου (sic), καὶ
 αὐτῶ ἀσκήσαντας, καὶ ἑτέρᾳ τινὰ πᾶν ἀξιόλογα, καὶ τελευταῖον, τὴν λυο-
 λυσαν τῶν ὁρίων, καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραῖδῶ ἀναίρε-
 θέντων ἀββᾶδων. Τυπωθεῖσα νῦν τρίτον τῇ προτροπῇ καὶ δαπάνῃ τοῦ Πανοσιωτάτου
 ἐκκλησιαστικῶν, καὶ εἰς Πηλοπόννησον Πρωτοσυγκλήτου Σιναΐτου, κυρίου κυρίου Γε-
 ρασίου τοῦ ἐν φυγιππουπόλεως, καὶ ἀφικνωθεῖσα τῇ πανικροτάτῃ καὶ θεοπροβλήτῃ
 Ἄγιῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Σινᾷ καὶ Ραῖδου κυρίῳ κυρίῳ Κυρίλλῳ τῷ ἐν Χάνδακος τῆς κρή-
 της. αψοχ'. Ἐνετίησιν, 1778. Παρὰ Νικοχὰν Γλυκεῖ τῇ ἐξ Ἰωαννίνων. Con licencia
 de' Superiori. »)

Σχ. 4^{ον} Σχ. 8 + 182 + 1 φύλλ. λαν.

· Εν 6^α 3-6 ἀφικνωθεῖς ἑμμετρος « τῇ πανικρολογιωτάτῃ καὶ θεοπροβλήτῃ Ἄγιῳ
Ἀρχιεπισκόπῳ τῷ θεοβαδίστῳ καὶ Ἄγιου Ὄρους Σινᾷ καὶ Ραῖδου κυρίῳ κυρίῳ Κυρίλλῳ

Legrand, Bibl. Hell. XVIII, 2, σ. 178-182

κύριος

(B.)

(Σινᾶ) ἰσκι.

τῷ βασιλευτάτῳ μοι Αὐθέντῃ καὶ Δεσπότῃ τὴν ἑδραίαίαν καὶ ὁφθαλμοῦν μοι προσκύνων,
 ἐν τῷ ἀσπασμῷ τῆς ἁγίας αὐτοῦ δεξιᾶς, τὴν ὁποίαν ὑπογράφει· «Σταῦρος
 ἐρονημόναχος ὁ ἑμὲ πατρῶν τῆς Ἀχαΐας» [Ἀναδημοσιώσεται ὑπὸ Legrand]

Inc.: Διατυροία, Δέσποτα, ἐδρῆναι μοι τὸ θρόνον.

Des.: Χριστιανῶν τὸ εὐστυχεῖα, χορὸς τῶν ὁρθοδόξων.

Ἐν βλ. 8 ξυλογραφία τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης, κατωθὶ τῆς ὁποίας ἀναγράφεται· «δέησις τοῦ
 δούλου τοῦ θεοῦ Νικοφύτου ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου. 1752.»

Ἐν βλ. 45-46 εὑρεται μὲν τῆς Παναχίας μετὰ τὴν ἑδραίαν· «ἑμὲ δαπάνης κυρίου Δανιὴλ

ἡατροπέδου, αψβ'».

Ἐν βλ. 181-182 ἀξιοστοχὴ διὰ στίχων πολιτικῶν τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ βασι-
 λευτάτῳ μοι ἁγίῳ Πρωτοσυγγέλλῳ Σιναΐτῃ κυρίῳ κυρίῳ Γερασίμῳ τὴν προσκύνωσαν

καὶ ὁφειλόμενον μοι προσκυνεῖν», τὴν ὁποίαν ὑπογράφει «ὁ ταπεινὸς καὶ τῆς καὶ ῥάχιος
 οὐχός, καὶ ὅπως εἰς τοὺς ὁρίους, Σταῦρος φρονιμότατος», [Ἀναδημοσιεύεται ὑπὸ legend.]

Ιησ.: Δέξαι, ὦ πατήρ, ἐμὴν ὥς ἦν ἡ τιμὴ σου ἐν πόδι.

Πατ.: Ἐρρωεθ' ὑπερωχόμενοι τῆς ἐμῆς εὐτυχίας.

